

Ženský pěvecký sbor **BUBUREZA** založila Miloslava Vítková, studentka oboru sbormistrovství na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy a sólového zpěvu na Hudební škole Hlavního města Prahy u prof. Magdy Bělohávkové. Sbor byl založen roku 2004, kdy jeho členky zpívaly na koncertech Hudební školy Hl. města Prahy a Gymnázia Jana Nerudy. Od roku 2006 pravidelně účinkuje na festivalu Dny soudobé hudby a premiéroval zde již několik skladeb Jana Bernátka a dále také skladby Vojtěcha Mojžíše a Milana Báchorka. Na podzim roku 2008 sbor účinkoval na absolventském koncertě Miloslavy Fouskové za doprovodu Pavly Jahodové na harfu a Tomáše Pindóra na varhany. Nyní je sbor Bubureza složen ze současných a bývalých studentek GJN a HŠ hl. města Prahy a členek sboru RADOST-PRAHA.

ANSÁMBL KONVERGENCE

Během jedenácti let fungování skladatelského sdružení Konvergence se zformoval ansámbl Konvergence. Účinkují v něm jak špičkoví hráči, většinou absolventi hudební Akademie, tak samotní skladatelé. Tato kombinace vytváří symbiózu, která významně posouvá možnosti celého ansámblu vpřed. V současné době má na svém kontě desítky premiér českých (H. Bartoň, P. Z. Novák, M. Kopelent) a zahraničních (Albert Breier, G. Toro-Pérez) autorů. Soubor vystupuje na domácích a zahraničních pódích a festivalech.

11. 6. 2013

Kostel sv. Vavřince, 19.30h

BUBU-KONVER-REZA-GENCE

HANUŠ BARTOŇ (*1960)

Cherubínská píseň pro ženský sbor

MICHAELA PLACHKÁ (*1981)

Mizející doteky jara pro ženský sbor (premiéra)

JAN KLUSÁK (*1934)

Jupiter pro violoncello a klarinet

JAN RYBÁŘ (*1981)

Bubureza pro ženský sbor (premiéra)

STEVE REICH (*1936)

Vermont Counterpoint pro flétnu a zvukovou stopu

Účinkují:

Bubureza, ženský sbor, sbormistr Miloslava Vítková
(skladbu Jana Rybáře řídí autor)

Ansámbl Konvergence: Jiří Mráz – klarinet, Sebastian Tóth – viloncello, Zuzana Bandúrová – flétna

Dramaturgie koncertu: Jan Rybář

Koncert je bez přestávky

Hanuš Bartoň: Cherubínská píseň (2011)

Nabídka Mezinárodního festivalu pravoslavné hudby 2011 "Archaion Kallos" napsat vokální skladbu na text Cherubínské písně pro mě představoval zajímavou výzvu. Byla to příležitost zabývat se duchovním textem, k čemuž jsem se do té doby nedostal. Mám přitom určitý vztah k východoevropské hudbě, který se promítá i do mého způsobu komponování.

Přestože pro ztvárnění tohoto důležitého textu pravoslavné liturgie existuje řada předloh, chtěl jsem k němu přistoupit novým způsobem. Stavba textu i jeho významové roviny však pro mě byly důležité a snažil jsem se je respektovat. Z pravoslavné vokální hudby jsem přejal princip harmonické prodlevy, který v modifikované podobě prochází celou skladbou. Její strukturu tvoří šestnáct jednotlivých ženských hlasů, které se místy spojují, princip je tedy oproti klasické sborové sazbě vlastně opačný. To umožňuje využití prvků mikropolyfonie a heterofonie, na druhou stranu to na interpretky klade nemalé nároky.

Michaela Plachká: Mizející doteky jara (2013)

Už delší dobu se zabývám cyklickou povahou života (ženy) na jeho různých úrovních. Tato krátká skladbička je v podstatě první částí ze zamýšleného čtyřdílného cyklu. Témata jsou nasnadě: začátek, jaro, dívka, ráno, zamilování...

*Jaro v nás
mizí
i doteky padají
do hlubin vzpomínek*

*Doteky mizíš
doteky nás*

Jan Klusák: Jupiter (1973)

Skladba Jana Klusáka "Jupiter" pochází z roku 1973. Jeho vznik si vyžádala česká klarinetistka Marcela Koblihová pro své absolutorium na Vysoké hudební škole v Detmoldu, který se nachází ve Spolkové republice Německo. Klusák ji napsal ve tvůrčím období, které pro svou oproštěnost sám nazývá "mondrianovské". V autorově soustavě symbolických představ patří oba zúčastněné nástroje pod signaturu planety Jupiter, stejně jako interval malé tercie, který tvoří hlavní stavební prvek celé kompozice.

Jan Rybář: Bubureza (2013)

Název ženského pěveckého sboru Bubureza, kterému je má skladba věnována, značí slovo beruška v albánském jazyce. Když jsem byl postaven před úkol složit pro Buburezu skladbu, napadlo mě, že využiji této souvislosti a zhudebním pouze slovo beruška v různých světových jazycích. Kromě zmíněné albánštiny (a samozřejmě češtiny) tak text kompozice obsahuje slovo beruška v katalánštině, čínštině, chorvatštině, holandštině, estonštině, finštině, francouzštině, němčině, řečtině, hindštině, maďarštině, indonéštině, italštině, japonštině, korejštině, lotyšštině, makedonštině, norštině, polštině, portugalštině, rumunštině, ruštině, slovenštině, slovinštině, španělštině, thajštině, turečtině, vietnamštině a angličtině. Díky internetu a moderním technologiím jsem (naštěstí) nemusel provádět rešerše po knihovnách, hledat ve slovnících exotických jazyků a konzultovat výslovnosti s domorodci, ale postačil Google translator, který mi ve většině případů nabídl i audio ukázkou znějící podoby slova. To velmi urychlilo práci na výsledné podobě sboru (a taky ji to učinilo podstatně zábavnější) a umožnilo mi vytvořit si široký rezervoár slov, na kterém celá kompozice stojí. Bubureza obsahuje tyto jazykové mutace slova beruška: *marieta, piáo c'óng, bubamara, lieveheersbeestje, lepatriinu, leppäkerttu, coccinelle, Marienkäfer, είδος κάνθαρου με ωραία πτερά, ik prakar ka guberla, katicabogár, kumbang kecil, coccinella, tentomasi, mudang beolé, mārīte, marihøne, biedronka, joaninha, gārgāriṭā, божья коровка, lienka, pikapolonica, mariquita, taotaón, uğur böceği, ong cái a ladybug.*

Steve Reich: Vermont Counterpoint (1982)

Counterpointy tvoří důležitou součást tvorby Stevea Reicha, jednoho z nejvýznamnějších představitelů amerického minimalismu. Do současné doby napsal již 4 části tohoto volného ideového cyklu. Dnes prováděný Vermont Counterpoint, New York Counterpoint (pro klarinet), Electric Counterpoint (pro elektrickou kytaru) a Cello counterpoint (pro violoncello). Vermont counterpoint z roku 1982 je z nich nejstarší. Všechny skladby cyklu jsou primárně koncipovány jako díla pro sólový nástroj a zvukovou stopu. Zvuková stopa však není, jak by se mohlo zdát, elektronickou složkou, ale pouze nahrávkou dalších hlasů, které zmnožují sólový nástroj. Kompozici je tudíž možné provádět i pro soubor 12 fléten bez zvukové stopy. Z praktických důvodů však Reich umožňuje i hraní se zvukovou stopou. Interpretačně náročná skladba je postavena na fázových posunech opakujících se motivů (patternů) a jejich vzájemné interakci. Ačkoliv je dílo striktně omezeno na zvuk příčné flétny, o témbrovou bohatost není nouze. Autor střídá barvu sopránové flétny, pikoly a flétny altové.